

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

VII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

18 листопада 2022 року

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2022

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

VII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

18 листопада 2022 року

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2022

УДК 81'37

П 78

Проблеми лінгвістичної семантики: VII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (18 листопада 2022 року).

П 78 Збірник матеріалів. Рівне: РДГУ, 2022. 122 с.

The Problems of Linguistic Semantics: The 7th International Scientific and Practical Internet Conference (November 18, 2022). The Collection of Conference Proceedings. Rivne: RSUH, 2022. 122 p.

У збірнику матеріалів VII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми лінгвістичної семантики» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем лінгвістичної семантики: когнітивної та культурної семантики, зіставної семантики, фонетичної, лексичної та граматичної семантики, семантики і прагматики мовних одиниць, семантики тексту і дискурсу, семантики і перекладу.

The Collection of Conference Proceedings «The Problems of Linguistic Semantics» focuses on the topical issues of Linguistic Semantics: Cognitive and Cultural Semantics, Contrastive Semantics, Phonetic, Lexical and Grammatical Semantics, Semantics and Pragmatics of Linguistic Items, Semantics of Text and Discourse, Semantics and Translation.

УДК 81'37

Редакційна колегія:

Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.

Відповідальний редактор – **Кучма Т.В.**, канд. філол. наук, доцент.

Члени редакційної колегії:

Павлова О.І., канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол.

наук, доцент; **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент;

Константинова О.В., канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол.

наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**,

канд. філол. наук, доцент; **Чеберяк А.М.**, канд. філол. наук, доцент;

Станіславчук Н.І., викладач

Рекомендовано до друку Вченою радою

Рівненського державного гуманітарного університету

(протокол № 10 від 27.10.2022 р.)

©Автори публікацій, 2022

©Рівненський державний гуманітарний університет, 2022

ЗМІСТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

АРХАНГЕЛЬСЬКА А.М.	СТИМУЛИ Й ЧИННИКИ ОНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ СЛОВОТВІРНИХ ФЕМІНАТИВІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	6
КАПРАНОВ Я.В.	СТАТИСТИЧНЕ ВИМІРЮВАННЯ СИНОНІМІВ Й АНТОНІМІВ У БРИТАНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ КОРПУСІ	9
СІРАНЧУК Н.М.	ПЕДАГОГІЧНА СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА КОМУНІКАТИВНІЙ ОСНОВІ	12
ПАВЛОВА О.І.	СОЦІОЛОГІЯ У ТЕРМІНОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)	15
БІСОВЕЦЬКА Л.А., СУРЖУК Т.Б.	ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ	21

ПРОБЛЕМИ КОГНІТИВНОЇ ТА КУЛЬТУРНОЇ СЕМАНТИКИ

DEMENCHUK O.	PRINCIPAL APPROACHES TO LEXICAL SEMANTIC DERIVATION STRATEGIES	25
DEMENCHUK D.	KONCEPT CZASU WOLNEGO W UJĘCIU SOCJOLINGWISTYCZNYM	27
ТРИФОНЮК Л.Ю.	МЕНТАЛЬНЕ ПОЛЕ ПРЕДИКАТА <i>THINK</i>	30

ПРОБЛЕМИ ЗІСТАВНОЇ СЕМАНТИКИ

МІЗІН К.І.	ЗАСАДИ СТАНОВЛЕННЯ ЗІСТАВНОЇ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ	37
АЛАДЬКО Д.О., АЛАДЬКО О.Д.	ГЕНДЕРНА СТЕРЕОТИПІЗАЦІЯ У ФРАЗЕОЛОГІЇ	41
ПАВЛОВСЬКА Л.О.	СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛЬНИХ ФОРМУЛ ПОБАЖАНЬ У ПРАГМАТИЧНОМУ АСПЕКТІ НА МАТЕРІАЛІ РІЗНОСТРУКТУРНИХ МОВ	44
КІНАЩУК А.В.	ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ ДІЄСЛІВ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВ)	47

ФЕДОРОВ І.Б.	ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ <i>АРТЕФАКТНИЙ ПРОСТІР ЛЮДИНИ</i> У ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	50
ХОМУТОВСЬКА І.С.	ФРАЗЕОЛОГІЗМИ З НАЗВАМИ ТВАРИН В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	52

ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА І ГРАМАТИЧНА СЕМАНТИКА

ЛЕМІШ Н.Є.	СИНКРЕТИЧНІСТЬ ЛЕКСИЧНОГО І ГРАМАТИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОГО СПОЛУЧНИКА 'AND'	55
ОРЕЛ І.І.	ФОРМУВАННЯ ОЦІНКИ У КОНОТАТИВНІЙ СТРУКТУРІ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ	58
ТАРАСЮК Н.Ю.	КАТЕГОРІЯ АКТИВНОСТІ/ПАСИВНОСТІ ЯК ВИЯВ ДЕРИВАЦІЙНОЇ ТА СЛОВОТВІРНОЇ ФУНКЦІЇ МОРФЕМ	61
ГЕДЗЕРУК О.В.	ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ІЗ СОМАТИЧНОЮ ЛЕКСИКОЮ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	64
ІЛЬЧУК Л.С.	СТЕРЕОТИПНЕ УЯВЛЕННЯ ПРО НЕГАТИВНІ РИСИ ХАРАКТЕРУ ЖІНКИ У ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ АНГЛІЙСЬКОМОВНОГО ТА УКРАЇНСЬКОМОВНОГО СУСПІЛЬСТВА	67

СЕМАНТИКА І ПРАГМАТИКА МОВНИХ ОДИНИЦЬ

КОНДРАТЮК Н.В.	ЕПОНІМИ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА СИСТЕМИ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	70
ВАКУЛІЧ А.І.	РОЛЬ І МІСЦЕ ФРАНЦУЗЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	75
СЕРГІЙЧУК Н.Ю.	ОСНОВНІ СПОСОБИ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ГЕОГРАФІЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ	78
СИВОРИГ Н.В.	РОЛЬ І МІСЦЕ НІМЕЦЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	81

СЕМАНТИКА ТЕКСТУ І ДИСКУРСУ

ШУЛЬЖУК Н.В.	ВЗАЄМОДІЯ ФОРМАЛЬНО-СИНТАКСИЧНОЇ, СЕМАНТИЧНОЇ ТА КОМУНІКАТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІАЛОГІЧНОЇ РЕПЛІКИ	85
ЗАЛУЖНА О.О., РОЛЛЕР А.Ю.	ДО РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ ІДІОСТИЛЬ ТА ІДІОЛЕКТ	91
КАЛІНІЧЕНКО М.М.	ДИКУНСЬКІ СЕНСАЦІЇ ДЖОНА НІЛА В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ХІХ СТОРІЧЧЯ	94
КОНСТАНТИНОВА О.В.	ЛЕКСИЧНІ Й СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ ЕКСПРЕСІЇ В ТЕКСТАХ НОВИН CNN ПРО УКРАЇНУ	98

ЧЕБЕРЯК А.М.	СОЦІАЛЬНА, КОМУНІКАТИВНА, МОВЛЕННЄВА РОЛІ: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ	100
ЮРКОВСЬКА М.М.	ДО ПИТАННЯ ЛІНГВО-СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ ТА ПРИЙОМІВ КОМІЧНОГО НА СИНТАКСИЧНОМУ РІВНІ В НЕГОМОГЕННИХ ТЕКСТАХ	104
ЖАЛКО Д.Д.	СЕМАНТИКА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНИХ МАРКЕРІВ У ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ	107
ЧЕРНЯК К.О.	ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ «ДИСКУРС»	109

СЕМАНТИКА І ПЕРЕКЛАД

КУЧМА Т.В.	ДЕФОРМАЦІЯ АНТРОПОНІМІВ ЯК ЗАСІБ СТВОРЕННЯ КОМІЧНОГО ЕФЕКТУ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	112
МОКРА Т.А.	ФЕНОМЕН ЛАКУНАРНОСТІ В КОНТЕКСТІ ІНСТРУМЕНТАЛЬНИХ ДІЄСЛІВ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	116
КОЛОМІЄЦЬ Н.М.	ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ В АНГЛІЙСЬКОМОВНИХ МАТЕРІАЛАХ МАРКЕТИНГОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	119

СЕМАНТИКА І ПРАГМАТИКА МОВНИХ ОДИНИЦЬ

УДК 811.111'73

Кондратюк Н.В., магістрантка
Рівненський державний гуманітарний університет
(Рівне, Україна)

ЕПОНІМИ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА СИСТЕМИ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Терміни – це цілком офіційні, прийняті й узаконені в певній галузі науки чи техніки позначення, назви понять, які складають левову частку кожної мови, тому мовознавці надають великого значення дослідженням у галузі термінології. Особливо посилився інтерес лінгвістів до термінологічних проблем останнім часом. Вітчизняні та зарубіжні мовознавці вивчали різні аспекти функціонування термінів багатьох галузей. Терміни-епоніми представляють значний лінгвокультурний потенціал, оскільки вербалізують певну якість, рису характеру, спосіб життя чи історичні події зі спільної чи специфічної спадщини англійської та української культур, звертаючись до людей, імена чи похідні від яких передають певні культурні асоціації. Англійські та українські епоніми зберігають фонову внутрішню інформацію про реальних людей, біблійних персонажів, богів у грецькій та римській міфології, персонажів літератури та кіно, іграшки тощо. Епонімічні терміни є частиною системи термінотворення, і мають власні типологічні характеристики і моделі.

Багато проблем, пов'язаних з визначенням ролі і доцільності використання епонімів залишаються дискусійними та потребують глибокого аналізу. Зазначені фактори зумовлюють **актуальність роботи**. Актуальність дослідження також обумовлена значеннєвістю епонімічних відомостей у подальших лінгвістичних дослідженнях, в укладанні сучасних спеціалізованих словників, що пов'язано із збільшення обсягу епонімічних термінів і відкриттям нових напрямів в науці, культурі, освіті тощо.

Термінологію певних галузей науки на матеріалі різних мов активно досліджували Т.Р. Кияк, І.М. Кочан, В.М. Лейчик,

Т.І. Панько, О.І. Павлова, О.В. Константинова, М.М. Дзюба, Р.І. Дудок, В.Е. Варнавская та ін.

Мета дослідження полягає у визначенні загальних особливостей понять «термін» і «термін-епонім».

Завданнями дослідження є вивчення загальних характеристик епонімів в англійських терміносистемах.

Сучасна наука рясніє величезною кількістю термінів, які поступово входять у щоденний вжиток і стають невід'ємною частиною нашого життя. Вони відіграють ключову роль у розвитку мови науки, оскільки кожне нове поняття слід зафіксувати точним словом – терміном. І.В. Арнольд вважає терміном «слово або стійке поєднання, що служить уточненим найменуванням поняття, специфічного для певної галузі знань, виробництва, культури: *frame* «кадр в кіноматографі», *receiver* «телефонна трубка в телефонії і приймач в радіотехніці», *homonym* «омонім в лінгвістиці», *glottis* «голосова щілина в анатомії» тощо (Арнольд, 2012, с. 150).

Р.І. Дудок визначає термін як мовну одиницю (слово чи словосполучення) переважно субстантивного характеру, яка позначає певне фахове поняття відповідної субмови, призначене для забезпечення комунікативних професійних потреб. Він наголошує на тому, що комунікативно повноцінні лише ті терміни, зміст яких відображений у дефініціях, де він термінується і закріплюється у межах певного соціуму, тобто фахівці однієї галузі вкладають у термін той самий зміст, однаково його розуміють (Дудок, 2009, с. 178). Вчений доводить, що термін як елемент системи є незалежним, автономним від контекстуального оточення.

Специфіка терміна, як особливого виду слова, полягає насамперед в особливостях його семантичної структури: термін володіє прямим та номінативним значенням з чіткими семантичними межами. У межах спеціального вживання термін не змінює свого значення доти, доки завдяки новим відкриттям та винаходам не зміниться позначувальне або саме поняття про нього.

Особливість термінів зумовлена також сферою функціонування термінологічних одиниць, а саме тим, що терміни є номінативними одиницями мови науки й техніки, а не одиницями природної мови загалом. Саме в науковій сфері мови терміни виконують свої основні функції: номінативну – назви класу спеціальних об'єктів чи їх ознак; сигніфікативну – позначення загального поняття, яке належить до системи спеціальних понять цієї галузі знання; комунікативну – передавання в часі і просторі спеціального знання та ін.

Основними ознаками, які можна використати у процесі виділення термінів у складі спеціальної лексики, є такі: 1) специфічність використання (кожний термін належить до спеціальної галузі знань); 2) функція називання поняття; 3) дефінійованість (наявність наукової дефініції); 4) точність значення (яка встановлюється дефініцією); 5) контекстуальна стійкість (значення терміна є зрозумілим без контексту і мало залежить від контексту); 6) стилістична нейтральність; 7) езотеричність (точне значення терміна відоме тільки спеціалістам); 8) конвенційність (цілеспрямований характер появи); 9) номінативний характер (термін – це зазвичай іменник або словосполучення на основі іменника); 10) відтворюваність у мовленні (яка є важливою для словосполучень).

Однією з найактуальніших проблем сучасного термінознавстві є дослідження термінів-епонімів, тобто термінів, утворених за допомогою власних назв. Англійська мова складається з великої кількості епонімів. Епонім – це особа чи річ, реальна чи вигадана, на честь якої названо конкретне відкриття, місце чи епоха. Таким чином, людина стає «епонімом» цієї речі.

В.М. Лейчик у статті «Обсуждение проблем эпонимии в современной науке» аналізує значення цього поняття. Епонім починає використовуватися як лінгвістичний термін починаючи з 60–80-х років ХХ століття. Він позначає об'єкт, на який перейшла власна назва. На сучасному етапі розвитку термінологічної науки, за В.М. Лейчиком, епонім – це назва об'єкта або процесу з використанням власної назви (Павлова, 2008, с. 50). Епоніми фіксують етапи становлення науки та акцентують увагу на вченому, який зробив певне відкриття.

В англійській мові частина терміна-словосполучення, що дає назву, здебільшого пишеться з великої літери, тоді як частина загального іменника – ні, наприклад *Parkinson disease* «хвороба Паркінсона». Британські монархи стали епонімами в усьому англomовному світі на позначення періодів часу, наприклад, *Elizabethan era*, *Victorian era* and *Georgian era*. Більшість епонімів, які включено до словника, є іменами відомих учених, наприклад, *watt* (одиниця потужності) від Джеймса Ватта, шотландського інженера або *newton* (одиниця сили) від Ісаака Ньютона, англійського фізика і математика.

Епоніми, які зазнали метонімічного процесу, пишуться з малої літери. Тому що в цьому випадку ми забуваємо про ім'я людей, в основному просто вибудовуємо асоціації про певні речі. Тут ці терміни набувають регулярного вживання у нашому повсякденному житті.

Наприклад, *boycott* (від Captain Charles Boycott), *nicotine* (від Jean Nicot de Villemain), *chauvinism* (від Nicole Chauvin), *colossal* (від Rhodes Colossus), *mausoleum* (від King Mausolus).

Багато хто вважає, що творцем салату під назвою *Caesar salad* був не хто інший, як Юлій Цезар. Однак це неправильно. Фраза походить від італо-американського ресторатора і шеф-кухаря – Цезаря Кардіні. Йому приписують створення салату «Цезар», який став модним серед голлівудських та інших знаменитостей.

Назва *America* походить від фемінізованої латинської версії Америкго Веспуччі, італійського дослідника та мореплавця. Він був першим, хто продемонстрував, що Бразилія та Вест-Індія не являють собою східну околицю Азії, як спочатку вважали Колумб і його команда. Спочатку континент називали Новим Світом, а пізніше стали називати Америкою.

Цікаве походження має слово *hooligan* «хуліган». Патрік Хуліган нібито був вигаданим скандальним ірландцем, який приїхав до Англії та став злочинцем. Потім епонім з'явився в друкованих звітах лондонської поліції у 1894 році. Він стосувався назви банди молодих людей у Ламбеті, на півдні Лондона. Група назвала себе *Hooligan Boys*, а пізніше – *O'Hooligan Boys*.

Джон Монтегю, 4-й граф Сендвіч (1718-1792), був англійським дипломатом і державним діячем. Будучи досвідченим гравцем, лорд Сендвіч міг грати в карти, не приймаючи їжі протягом довгих годин гри. Тому він просив своїх слуг принести йому холодного м'яса між двома скибками хліба. До цього дня *sandwiches* є широко популярним видом закусок і все ще складаються з двох (або більше) скибочок хліба з однією (або кількома) начинками між ними.

Резиденція прем'єр-міністра у Великобританії *Downing Street* також носить ім'я відповідального за цю вулицю Джорджа Даунінга.

Епоніми лаконічні за структурою та полегшують донесення інформації до аудиторії. Наприклад, епонім *Alzheimer's disease* «хвороба Альцгеймера». Цей термін популярний, і не тільки люди в галузі медицини, а й нефахівці можуть зрозуміти, що він означає проблеми з пам'яттю і старіння мозку. Тому замість того, щоб писати вищезгадане визначення, дуже легко вимовити або написати «хвороба Альцгеймера».

Однією з дуже важливих особливостей епонімів є їх меморіальний характер. Епоніми створюються для того, щоб зберегти чиясь ім'я. Вони утворюються завдяки людям, які працювали над процвітанню спорту, медицини, літератури, політики, економіки та

ін. Тому епоніми закарбовують у пам'яті їхні імена на багато років, а то й на століття. Наприклад, *Nobel Prize* (на честь Альфреда Нобеля). Таким чином, можемо зробити висновок, що епоніми, і особливо терміни-епоніми, є пам'яткою мови.

Відповідно до внутрішньої мотивації епоніми можуть бути ідіомами або фразовими дієсловами. Наприклад, *cross the Rubicon* «перейти Рубікон» означає зробити необоротний крок, наважитись на рішучий вчинок, пройти «точку неповернення» та стосується перетину армією Юлія Цезаря річки Рубікон у 49 році до нашої ери; *Sisyphus work* «Сізіфова праця» – важка праця, яка не дає результату, походить від давньогрецького персонажа Сізіфа; *Pyrrhic victory* «Піррова перемога» – перемога, яка дістається дуже великою ціною, або перемога, рівнозначна поразці (походить від епірського царя Пірра).

Зазвичай епоніми утворюються двома способами: а) шляхом додавання власних імен людей (антропонімів) або власних імен місць (топонімів), причому в цьому випадку епоніми пишуться з великої літери (*The Stanley Cup, Barbie doll, cross the Rubicon*); б) утворені шляхом метонімічного процесу терміни-епоніми пишуться з малої літери (*cardigan, diesel, guillotine, jacuzzi, nicotine*) (Епоніми).

Висновки. Термінологія є найбільш розгалуженою і інтенсивно зростаючою частиною словникового складу сучасної англійської мови.

Терміни-епоніми становлять складову частину системи термінотворення в англійській мові і є унікальним явищем, який робить наукову мову зрозумілішою та лаконічнішою, і крім того, терміни-епоніми є засобом поповнення лексичного складу наукової мови і її пам'яткою. Ми регулярно використовуємо епоніми в нашому житті, іноді навіть не задумуючись, що вони походять від назв їхніх дослідників чи інших власних назв. За допомогою термінів-епонімів наукова мова і водночас повсякденне мовлення стають яскравішими, емоційнішими, при цьому зберігаючи лаконізм і простоту. Утворення все більшої кількості епонімічних термінів свідчить про стрімке відкриття нових напрямків науки, техніки, культури і мистецтва, що ставить за мету всебічний розгляд, упорядкування і класифікацію цього мовного явища.

Перспектива подальшого дослідження полягатиме, зокрема, в детальнішому аналізі семантичного і функціонального аспектів епонімів у певних англійських термінологіях.

Список використаних джерел:

- Арнольд, И.В. (2012). *Лексикология современного английского языка: учеб. пособие*. 2-е изд., перераб. Москва: ФЛИНТА: Наука.
- Дудок, Р.І. (2009). *Проблема значення і смислу терміна в гуманітарних науках: монографія*. Львів: Вид. центр ЛНУ імені І. Франка.
- Коваль, Р. *Епоніми в термінології фізичної і медичної реабілітації (на матеріалі французької та української мов)*. Available at: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/7736/1/56.pdf>
- Павлова, О.І. (2008). Терміни, професіоналізми і номенклатурні знаки (до проблеми класифікації спеціальної лексики). *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*, 620, 49-54.
- Eponyms in the English Language* Available at: <https://toppandigital.com/translation-blog/eponyms-in-the-english-language/>

УДК 811.111'373

Вакуліч А.І., студентка
Рівненський державний гуманітарний університет
(Рівне, Україна)

**РОЛЬ І МІСЦЕ ФРАНЦУЗЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ
У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ**

Словниковий склад мови є найбільш плинним і рухливим аспектом, який безпосередньо реагує на те, що відбувається в реальному світі: він усно відображає наші уявлення про явища позамовної дійсності. Відмінною рисою словника є його здатність нескінченно поповнюватися новими словами та новими значеннями, які утворюються різними способами.

Майже всі мови світу безперервно контактують в результаті різних відносин між країнами (торговельних, дипломатичних, військових, економічних тощо). Що стосується англійської мови, то її зв'язок з французькою мовою має дуже велику історію, оскільки цьому посприяла нормандське завоювання і географічна близькість.

Таке явище, як запозичення, має істотний вплив на мову. Його результат – поява у мовах чужих елементів – слів та їх складових, котрі у своїй більшості не засмічують мову (хоча іноді таке може трапитися при бездумних запозиченнях), а поповнюють фонд її лексичних можливостей.

Умови проникнення французьких запозичень у лексичну систему англійської мови були настільки різноманітні, що у багатьох з них важко визначити, яким шляхом вони увійшли – письмовим чи усним.